

Plenarinio posėdžio dokumentas

A9-0052/2019

11.12.2019

PRANEŠIMAS

Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas. Metinė ataskaita
(2019/2135(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Arnaud Danjean

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS.....	3
MAŽUMOS NUOMONĖ.....	25
KONSTITUCINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ.....	26
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE.....	32
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	33

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas. Metinė ataskaita (2019/2135(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (toliau – ES sutartis) ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 20 d., 2015 m. birželio 26 d., 2016 m. gruodžio 15 d., 2017 m. birželio 22 d., 2018 m. birželio 28 d., 2018 m. gruodžio 14 d. ir 2019 m. birželio 20 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 25 d., 2014 m. lapkričio 18 d., 2015 m. gegužės 18 d., 2016 m. birželio 27 d., 2016 m. lapkričio 14 d., 2017 m. gegužės 18 d., 2017 m. liepos 17 d., 2018 m. birželio 25 d. ir 2019 m. birželio 17 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pristatytą dokumentą „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. ir 2018 m. liepos 10 d. Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus bendrus pareiškimus,
- atsižvelgdamas į bendrą 42 pasiūlymų rinkinį, kurį 2016 m. gruodžio 6 d. patvirtino Europos Sąjungos Taryba ir Šiaurės Atlanto Taryba, ir į 2017 m. birželio 14 d. ir gruodžio 5 d. jo įgyvendinimo pažangos ataskaitas bei į naują 32 pasiūlymų rinkinį, kurį 2017 m. gruodžio 5 d. patvirtino abi tarybos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. diskusijoms skirtą dokumentą dėl Europos gynybos ateities (COM(2017)0315),
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją „ES karinės struktūros. Padėtis ir ateities perspektyvos“¹,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartiją ir 1975 m. rugpjūčio 1 d. Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos Helsinkio baigiamąjį aktą,
- atsižvelgdamas į 2017 m. rugsėjo 12 d. Parlamento rezoliuciją dėl Europos kosmoso strategijos²,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. lapkričio 15 d. rekomendacijas Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai (EIVT) dėl Rytų partnerystės, rengiantis 2017 m.

¹ OL C 93, 2016 3 9, p. 144.

² OL C 337, 2018 9 20, p. 11.

lapkričio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimui³,

- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 22 d. Parlamento rezoliuciją dėl Europos gynybos sąjungos⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 16 d. rezoliuciją „Bendros saugumo ir gynybos politikos konstitucinė, teisinė ir institucinė reikšmė: Lisabonos sutarties suteiktos galimybės“⁵,
- atsižvelgdamas į 2017 m. liepos 5 d. Parlamento rezoliuciją dėl įgaliojimų, susijusių su trišaliu dialogu dėl 2018 m. biudžeto projekto⁶,
- atsižvelgdamas į 2018 m. gruodžio 11 d. Parlamento rezoliuciją dėl karinio mobilumo⁷,
- atsižvelgdamas į 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1092, kuriuo sukuriama Europos gynybos pramonės plėtros programa Sąjungos gynybos pramonės konkurencingumui ir inovaciniam pajėgumui remti⁸,
- atsižvelgdamas į 2019 m. balandžio 18 d. Parlamento teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo įsteigiamas Europos gynybos fondas⁹,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 23 d. Parlamento rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos)¹⁰, 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinės bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ataskaitos¹¹ ir 2018 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl metinės bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ataskaitos¹²,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 14 d. pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliotinės pristatytą dokumentą „Įgyvendinimo planas saugumo ir gynybos srityje“¹³,
- atsižvelgdamas į 2018 m. birželio 13 d. Parlamento rezoliuciją dėl ES ir NATO santykių¹³,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikatą „Europos gynybos veiksmų planas“ (COM(2016)0950),
- atsižvelgdamas į naują gynybos dokumentų rinkinį, 2017 m. birželio 7 d. Komisijos pristatytą pranešime spaudai „Europa, kuri gina. Komisija pradeda diskusijas dėl

³ OL C 356, 2018 10 4, p. 130.

⁴ OL C 224, 2018 6 27, p. 18.

⁵ OL C 263, 2018 7 25, p. 125.

⁶ OL C 334, 2018 9 19, p. 253.

⁷ Tos dienos priimti tekstai, P8_TA(2018)0498.

⁸ OL L 200, 2018 8 7, p.30.

⁹ Tos dienos priimti tekstai, P8_TA(2019)0430.

¹⁰ OL C 224, 2018 6 27, p. 50.

¹¹ OL C 369, 2018 10 11, p. 36.

¹² Tos dienos priimti tekstai, P8_TA(2018)0514.

¹³ Tos dienos priimti tekstai, P8_TA(2018)0257.

- saugumo ir gynybos sąjungos kūrimo“,
- atsižvelgdamas į Parlamento 2016 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo¹⁴, 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo¹⁵ ir 2018 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo¹⁶,
 - atsižvelgdamas į Rusijos neteisėtą įsiveržimą į Krymą ir jo aneksiją,
 - atsižvelgdamas į Vidutinio nuotolio branduolinių pajėgų (INF) sutartį, daugkartinius Rusijos jos pažeidimus, įskaitant nuo žemės paleidžiamų sparnuotųjų raketų sistemų 9M729 kūrimą ir dislokavimą, taip pat JAV ir Rusijos pasitraukimą iš Sutarties,
 - atsižvelgdamas į Rusijos įvykdytus valstybių narių oro erdvės ir jūrų sienų pažeidimus,
 - atsižvelgdamas į tai, kad Kinijos ekonominė ir karinė veikla Viduržemio jūros regione ir Afrikos šalyse išaugo,
 - atsižvelgdamas į vidaus ir užsienio terorizmo grėsmę, visų pirma keliamą tokių grupuočių kaip ISIS ir „Al Qaeda“,
 - atsižvelgdamas į naujas technologijas, tokias kaip dirbtinis intelektas, kosmoso pajėgumai ir kvantinė kompiuterija, kurios suteikia naujų galimybių žmonijai, bet taip pat kelia naujų iššūkių gynybos ir užsienio politikos srityje, ir dėl kurių reikia aiškios strategijos ir savitarpio sutarimo tarp sąjungininkų,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 24 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) sprendimą byloje C-658/11, Europos Parlamentas, palaikomas Komisijos, prieš Europos Sąjungos Tarybą¹⁷,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 28 d. paskelbtą ES Karinio mobilumo veiksmų planą,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. rugsėjo 18 d. Tarybos išvadas „JT ir ES strateginės partnerystės taikos operacijų ir krizių valdymo srityje stiprinimas: 2019–2021 m. prioritetai“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto nuomonę,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A9-0052/2019),

Ilgam laikotarpiui neužtikrinta ir nenuspėjama saugumo aplinka

1. atkreipia dėmesį į tai, jog jau ilgą laiką blogėja ES saugumo aplinka, nes kyla daugybė iššūkių, kurie daro tiesioginį ar netiesioginį poveikį valstybių narių ir jų piliečių

¹⁴ OL C 238, 2018 7 6, p. 89.

¹⁵ OL C 369, 2018 10 11, p. 47.

¹⁶ Tos dienos priimti tekstai, P8_TA(2018)0513.

¹⁷ 2014 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas Europos Komisija prieš Europos Sąjungos Tarybą, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

saugumui: ginkluoti konfliktai ir nestabilios valstybės Europos žemyne ir netoli jo, paskatinę masinį gyventojų perkėlimą ir žmogaus teisių pažeidimus, kuriems sąlygas sudarė tarpvalstybiniai organizuoto nusikalstamumo tinklai, džihadistų terorizmas, kibernetiniai išpuoliai, hibridinės grėsmės ir hibridinis karas prieš Europos šalis, nusiginklavimo pastangų ir tarptautinių ginklų kontrolės režimų silpnėjimas, didėjančios grėsmės gamtos ištekliams, energetinis nesaugumas ir klimato kaita;

2. mano, kad nestabilumas ir nenusipėjamumas Sąjungos pasienyje ir artimiausiose kaimyninėse šalyse (Šiaurės Afrikoje, Artimuosiuose Rytuose, Kaukaze, Balkanuose, rytinėje Viduržemio jūros regiono dalyje, Rusijos agresiją patiriančiose Ukrainoje ir Gruzijoje, ir kt.), tiek tolimesnėse kaimynystės šalyse (Sahelyje, Somalio pusiasalyje ir kt.) kelia tiesioginę ir netiesioginę grėsmę žemyno saugumui; pabrėžia, kad vidaus ir išorės saugumas yra glaudžiai susiję; pripažįsta, kad aktyvus dalyvavimas sprendžiant kaimynystėje aktualius klausimus atitinka Europos Sąjungos interesus;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad pasauliniai veikėjai (JAV, Kinija, Rusija), taip pat vis daugiau regioninių subjektų (Turkija, Iranas, Saudo Arabija ir kt.) siekia įtvirtinti savo galią, laikydamiesi vienašalių diplomatinių pozicijų, keisdami aljansus, vykdydami visų pirma hibridinio pobūdžio destabilizuojamąją veiklą ir kartu didindami karinius pajėgumus;
4. pabrėžia didėjančią geopolitinę Arkties svarbą ir jos poveikį saugumo padėčiai ES ir visame pasaulyje; primygtinai ragina ES imtis veiksmų siekiant užtikrinti didesnę vidaus ir išorės politikos nuoseklumą, nustatyti ES Arkties strategiją ir parengti konkretų veiksmų planą dėl ES įsipareigojimų Arktyje, taip pat atsižvelgiant ir į saugumo ir geostrateginius aspektus; atkreipia dėmesį į ES pajėgumus prisidėti sprendžiant galimus saugumo ir geostrateginius iššūkius;
5. reiškia didelį susirūpinimą dėl Turkijos iš esmės destabilizuojančių veiksmų, įskaitant neteisėtą veiklą Kipro išskirtinėje ekonominėje zonoje (IEZ) ir kontinentiniame šelfe; tokiais veiksmais pažeidžiama tarptautinė teisė, gadinami geri kaimyniniai santykiai ir keliama grėsmė taikai ir stabilumui jau ir taip nestabiliame regione;
6. apgailestauja, kad tokiais aplinkybėmis kai kurie šių veikėjų sąmoningai apeina arba bando sunaikinti daugiašalius mechanizmus, JT Chartijos principus ir atitinkamas tarptautinės teisės nuostatas, kurios būtinos taikai palaikyti; pažymi, kad jie gali tapti tiesiogine grėsme ES saugumui ir kelti pavojų nusistovėjusiems dvišaliams ES ir šalių partnerių santykiams;
7. pabrėžia, kad siekiant įveikti branduolinio ginklo platinimo grėsmę, daugiašalių derybų tarp ES ir susijusių šalių svarbą; primygtinai ragina laikytis branduolinių sutarčių, taip pat remti naujos sutarties, kuri pakeistų Vidutinio nuotolio branduolinių pajėgų (INF) sutartį, sudarymą ir 2020 m. atnaujinti Sutartį dėl branduolinio ginklo neplatavimo (NPT);
8. pabrėžia, kad esminių santykių su Rytų ir Pietryčių Azija stiprinimas yra itin svarbus taisyklėmis pagrįstos, išsamios ir tvarios ES strategijos dėl glaudesnių Europos ir Azijos sąsajų elementas; atkreipia dėmesį į karinių pajėgumų didinimą regione ir ragina visas susijusias šalis gerbti laivybos laisvę, taikiai išspręsti nesutarimus ir susilaikyti nuo vienašalių veiksmų siekiant pakeisti esamą padėtį, be kita ko, Rytų ir Pietų Kinijos jūrose ir Taivano sąsiauryje; reiškia susirūpinimą dėl to, kad autokratiniais režimams

atstovaujančių užsienio subjektų kišimasis skleidžiant dezinformaciją ir vykdant kibernetinius išpuolius būsimų visuotinių rinkimų kontekste, kelia grėsmę Azijos demokratinėms šalims ir regiono stabilumui; pakartoja, kad remia tikslingą Taivano dalyvavimą tarptautinėse organizacijose, mechanizmuose ir veikloje;

9. reiškia susirūpinimą dėl Rusijos vykdomos veiklos ir politikos, dėl kurių toliau destabilizuojama ir keičiama saugumo aplinka; pabrėžia, kad Rusija tebetęsi Rytų Ukrainos okupaciją, Minsko susitarimai nebuvo įgyvendinti, Krymas ir Donbasas išlieka neteisėtai aneksuoti ir toliau vykdomas jų militarizavimas; reiškia susirūpinimą dėl Rusijos tęsiamų įsisenėjusių konfliktų Europoje (Moldovoje ir Gruzijoje); pabrėžia, kad būtina laikytis bendros pozicijos dėl ES politikos šiais klausimais;
10. ir toliau smerkia Rusijos karinę intervenciją Krymo pusiasalyje ir neteisėtą jo aneksiją; reiškia paramą Ukrainos nepriklausomybei, suverenumui ir teritoriniam vientisumui;
11. primena, kad svarbu užtikrinti ES politikos nuoseklumą tais atvejais, kai okupuojama ar aneksuojama tam tikra teritorija;
12. pažymi, kad Sąjunga delsė reaguoti į naujas krizes bei politiškai, diplomatiškai ir kariniu požiūriu prisitaikyti prie jų ir prie naujos tarptautinės padėties; mano, kad dėl nepakankamų investicijų, pajėgumų skirtumo ir sąveikumo trūkumo specifinėje gynybos srityje, taip pat – visų pirma – politinio nenoro įgyvendinti griežtas nuostatas, numatytas Europos sutartyse ir valstybėms narėms įvairiai bendradarbiaujant, silpninamas ES gebėjimas atlikti lemiamą vaidmenį ištikus išorės krizėms ir panaudoti visą jos potencialą; be to, pripažįsta ir pabrėžia, kad nė viena šalis negali savarankiškai spręsti Europos žemyne ir artimiausioje jos aplinkoje kylančių saugumo problemų; prašo Europos Vadovų Tarybos sprendimų priėmimą kvalifikuota balsų dauguma Taryboje bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityje laikyti politiniu prioritetu tais atvejais, kai tai leidžiama pagal ES sutartį; ragina valstybes nares parengti veiksmingą integruotą požiūrį į krizes ir konfliktus, kuris kuo geriau ir subalansuotai derintų civilines ir karines priemones; mano, kad Sąjungos gebėjimas tinkamai reaguoti į kylančias krizes ir konfliktus taip pat priklauso nuo sprendimų priėmimo spartos; pažymi, kad tikslinės ribojamosios priemonės gali būti veiksmingos priemonės, tačiau pabrėžia, kad jomis neturėtų būti daromas poveikis nekaltiems žmonėms ir jos turėtų atitikti JT Chartijos ir bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) principus;
13. palankiai vertina tai, kad Europos Sąjungos valstybės narės, taip pat likusios Europos šalys ir Europos Sąjungos institucijos suprato, kad bendras saugumas yra naudingas, ir rodo vis daugiau politinės valios veikti kartu užtikrinant savo saugumą ir tam numatant daugiau ir labiau prevencinio pobūdžio, greitų, veiksmingų ir savarankiškų veiksmų priemonių; pažymi, kad tik taikydama kolektyvinį požiūrį ES gali tapti stipresnė ir prisiimti didesnę atsakomybę už savo saugumą ir gynybą;
14. pabrėžia, kad šias problemas geriausia spręsti kartu, o ne kiekvienai šaliai atskirai; mano, kad ES labai svarbu greitai, nuosekliai, veiksmingai, vieningai ir sutartinai su sąjungininkais, partneriais ir kitomis tarptautinėmis organizacijomis reaguoti į šias problemas;
15. yra įsitikinęs, kad norint reaguoti į Sąjungai kylančius saugumo iššūkius visų pirma būtina ginti ir sustiprinti jos strateginį savarankiškumą ir jos pajėgumus ir gebėjimą dirbti palaikant strateginę partnerystę su kitais subjektais;

16. pabrėžia, kad ES ir NATO strateginė partnerystė yra saugumo problemų, kylančių ES ir jos kaimyninėms šalims, sprendimo pagrindas; pabrėžia, kad ES strateginis savarankiškumas nėra iššūkis NATO ir nedaro neigiamo poveikio dabartinei saugumo struktūrai Europoje; pabrėžia, kad stipresnė Europa stiprina NATO ir leidžia ES kartu su NATO spręsti pasaulinius uždavinius;
17. palankiai vertina pastarųjų penkerių metų laimėjimus, susijusius su BSGP stiprinimu, ir ragina Tarybą ir Komisiją toliau plėtoti Sąjungos, kaip pasaulinio partnerio, atstovaujančio Europos Sąjungos piliečių interesams ir veikiančio kaip teigiama jėga tarptautinių santykių sferoje, pajėgumus;
18. palankiai vertina ir remia operaciją „Atlantic Resolve“ ir NATO priešakinių pajėgų dislokavimą Europos žemyne, be to, pripažįsta NATO pajėgų svarbą siekiant atgrasyti Rusiją nuo tolesnės agresijos ir suteikti esminę paramą kilus konfliktui;
19. palankiai vertina Europos dalyvavimą Afganistane vykdomoje operacijoje „Resolute Support“ ir paramą jai; be to, pripažįsta šios misijos svarbą Afganistano ir regiono stabilumui ir saugumui;

Poreikis plėtoti ir stiprinti Europos strateginį savarankiškumą

20. pažymi, kad užmojų užtikrinti Europos strateginį savarankiškumą pirmą kartą 28 valstybių ar vyriausybių vadovai pasiūlė 2013 m. gruodžio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose ir pirmą kartą pripažino dokumente „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“, kurį 2016 m. birželio 28 d. pristatė Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai, šiame dokumente Europos strateginis savarankiškumas numatytas kaip ilgalaikis tikslas ir raginama palaipsniui suderinti ir tarpusavyje pritaikyti nacionalinę gynybos planavimo ir pajėgumų plėtojimo praktiką;
21. mano, kad Europos strateginis savarankiškumas grindžiamas Sąjungos gebėjimu įtvirtinti savo sprendimų laisvę, operatyvinėmis autonominėmis pajėgomis, kurias sudarytų patikimos karinės pajėgos, pramonės pajėgumu pagaminti jos pajėgoms reikalingą įrangą ir jos politiniu gebėjimu priimti sprendimus, kai to reikalauja aplinkybės, ir atspindi siekį prisiimti didesnę atsakomybę už Europos saugumą kartu su partneriais, kai tik įmanoma, ir savarankiškai, kai tai būtina, siekiant apginti savo interesus ir vertybes; pabrėžia, kad energetinis saugumas yra svarbus elementas siekiant strateginio savarankiškumo; yra tvirtai įsitikinęs, kad Europos strateginis savarankiškumas turėtų apimti pajėgumus dislokuoti karines pajėgas ES periferijoje;
22. todėl mano, kad Europos strateginis savarankiškumas visų pirma priklauso nuo Sąjungos gebėjimo įvertinti krizinę situaciją ir priimti sprendimą savarankiškai, o tai būtina turi apimti nepriklausomą ir veiksmingą sprendimų priėmimo procesą, vertinimo priemones ir laisvę atlikti analizes ir vykdyti veiksmus; be to, mano, kad Europos strateginis savarankiškumas priklauso nuo Sąjungos gebėjimo veikti vienai, kai kyla pavojus jos interesams (operacijos, kurias ES valstybės narės laiko prioritetinėmis), arba imtis veiksmų pagal esamus bendradarbiavimo susitarimus; pabrėžia, kad Europos strateginis savarankiškumas yra daugiašalės sistemos, pagal kurią laikomasi įsipareigojimų Jungtinėse Tautose ir kuria papildomi ir sustiprinami aljansai ir partnerystės, kuriuose dalyvauja dauguma valstybių narių, dalis; primygtinai pabrėžia,

kad strateginis savarankiškumas nereiškia, jog Sąjunga nuolat, bet kur ir bet kuriuo metu veiks viena;

23. laikosi nuomonės, kad Europos strateginio savarankiškumo įtvirtinimas priklauso nuo išsamios BUSP sukūrimo ir nuo to, kaip šią politiką papildantis Europos gynybos bendradarbiavimas bus plėtojamas technologijų, pajėgumų, pramonės ir operacijų srityse; mano, kad tik konkretus ir lankstus bendradarbiavimas, paremtas pragmatiškais iniciatyvomis, leis palaiapsniui įveikti sunkumus, sukurti tikrą bendrą strateginę kultūrą ir formuoti bendro reagavimo modelius, pritaikytus prie pagrindinių ES saugumo ir gynybos aspektų;
24. pabrėžia, kad, siekdamas didinti ES strateginį savarankiškumą, valstybės narės turi padidinti savo gynybos išlaidas ir siekti 2 proc. BVP tikslo; mano, kad didesnės investicijos į saugumą ir gynybą yra skubus klausimas, kurį turi spręsti valstybės narės ir ES, ir kad solidarumas ir bendradarbiavimas gynybos srityje turėtų tapti bendra taisykle;
25. pabrėžia, kad strateginis savarankiškumas gali būti užtikrintas tik tuo atveju, jei valstybės narės pademonstruos politinę valią, sanglaudą ir solidarumą, o tai visų pirma reiškia, jog bus būtina teikti pirmenybę Europos pajėgumų įsigijimui, jei įranga iš tiesų atitinka aukščiausius standartus, yra prieinama ir konkurencinga, siekiant tuo pat metu užtikrinti abipusę prieigą prie itin uždarytų ginkluotės rinkų;
26. pakartoja, kad Europos strateginis savarankiškumas yra teisėtas ir būtinas tikslas, kuris turi išlikti prioritetas BUSP ir Europos gynybos politikos tikslas; pabrėžia, kad jos praktinis ir operacinis įgyvendinimas yra Europos Sąjungos ir valstybių narių užduotis;

Realii pažanga, kurią reikia konsoliduoti, siekiant užtikrinti Europos strateginį savarankiškumą

27. tvirtina, kad Europos strateginis savarankiškumas turi būti užtikrintas užsienio ir saugumo politikos, pramonės, pajėgumų (bendrų programų, investicijų į gynybos technologijas) ir veiklos (veiksmų finansavimas, partnerių gebėjimų stiprinimas, gebėjimas planuoti ir vykdyti misijas) srityse;
28. mano, kad būtų tinkama įgyvendinti ribojamąją visų tipų ginklų, įskaitant dvejojimo naudojimo prekes, eksporto politiką; ragina valstybes nars laikytis Europos Sąjungos elgesio kodekso ginklų eksporto srityje; pakartoja, kad visos valstybės turi griežtai taikyti taisykles, nustatytas 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendrojoje pozicijoje 2008/944/BUSP¹⁸ dėl ginklų eksporto, įskaitant griežtą antrojo kriterijaus (pagarba žmogaus teisėms galutinės paskirties šalyje) laikymąsi;

Pagal BSGP vykdomos misijos ir operacijos

29. mano, kad Europos gynyba didžiąja dalimi grindžiama Sąjungos pajėgumu ir valstybių narių politiniu ryžtu imtis patikimų karinių veiksmų išorės operacijų rajonuose; laikosi nuomonės, kad Sąjunga disponuoja nemažais žmogiškaisiais, finansiniais, techniniais ir

¹⁸ 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija 2008/944/BUSP, nustatanti bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę (OL L 335, 2008 12 13, p. 99).

kariniais ištekliais, suteikiančiais jai išskirtinę galimybę vykdyti karines ir civilines operacijas bei skubiai ir iš anksto reaguoti į būsimus saugumo iššūkius, pvz., aktyviai dalyvaujant taikos palaikymo misijose;

30. pabrėžia, kad nuo tada, kaip buvo priimta 2016 m. Visuotinė ES strategija, daugybė iššūkių Sąjungos saugumui kyla dėl vis dažnesnių regioninių ir vietos konfliktų – ypač mūsų artimiausioje kaimynystėje – kurie neretai persiduoda toliau; atsižvelgdamas į tai mano, kad Sąjunga, vadovaudamasi savo įsipareigojimais daugiašališkumui, turėtų imtis tvirtesnio vaidmens krizių valdymo, konfliktų sprendimo ir taikos palaikymo srityse, kai įmanoma, kartu su kitomis regioninėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, pvz., su JT ir Afrikos Sąjunga, tačiau taip pat ir viena, kai šito reikalauja situacija;
31. ragina Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) ir valstybes nares vadovautis toliaregiškesniu požiūriu planuojant ir vystant pajėgumus bei prognozuoti ateities poreikius, susijusius su tvirtu ES atsaku į krizes ir konfliktus;
32. pažymi, kad Sąjungos pajėgos šiuo metu yra trijuose žemynuose, kuriuose dislokuota šešiolika civilinių ar karinių misijų (dešimt civilinių ir šešios karinės, iš jų trys vykdymo įgaliojimus turinčios ir trys jų neturinčios misijos); pripažįsta šių misijų indėlį į tarptautinę taiką, saugumą ir stabilumą; pabrėžia, jog jas įgyvendinant turi būti pakeistos Lisabonos sutartyje įtvirtintos ir pastaraisiais metais pradėtos taikyti pasirinktos priemonės, siekiant, kad jos būtų veiksmingesnės ir kad būtų padidintas Europos Sąjungos piliečių saugumas; skatina siekti didesnio BSGP misijų veiksmingumo tikslo užtikrinant, kad komandiruito personalo skaičius siektų 70 proc., ir ragina valstybes nares didinti savo indėlį;
33. palankiai vertina Europos Audito Rūmų dalyvavimą atliekant BSGP misijų ir operacijų auditą bei ragina rengti papildomas specialiąsias kitų misijų ir operacijų ataskaitas;
34. ragina valstybes nares ir Europos struktūras ir toliau prioritetą teikti aukšto lygio įsipareigojimams Afrikoje; todėl palankiai vertina 2018 m. liepos mėn. priimtą Tarybos sprendimą dvejiems metams pratęsti Europos Sąjungos BSGP karinės mokymo misijos Centrinės Afrikos Respublikoje (EUTM RCA) įgaliojimus ir Tarybos ketinimą papildyti karinį aspektą civiline misija; pažymi, kad šie pastarojo meto pokyčiai yra teigiamas valstybių narių įsipareigojimų atnaujinimo ženklas, tačiau pabrėžia, kad saugumo ir žmogaus teisių padėtis šalyje lieka nepaprastai problemiška;
35. atkreipia dėmesį į bendrus ES įsipareigojimus Sahelyje ir Somalio pusiasalyje, vykdant šešias civilines (EUCAP Mali, EUCAP SAHEL Niger, EUCAP Somalia) ir karines (EUTM Mali, EUTM Somalia, ATALANTA) misijas; palankiai vertina ir skatina pastangas, dedamas siekiant regionalizuoti civilinių misijų Sahelio regione veikimą, siekiant spręsti valstybių, kuriose vykdomos Europos misijos, ribas peržengiančias saugumo problemas; be to, palankiai vertina ES paramą Sahelio G 5 operacijai; šiuo aspektu kritiškai vertina tai, kad EIVT nenustatė jokių tinkamų rodiklių misijų EUCAP Niger ir EUCAP Mali rezultatams stebėti ir kad misijos veiklos stebėjimas ir vertinimas buvo netinkami ir neorientuoti atsižvelgti į daromą poveikį;
36. reiškia susirūpinimą dėl blogėjančios padėties Burkina Faso ir su tuo susijusių geopolitinių padarinių Sahelio regionui ir Vakarams; tai gali pateisinti civilinę ir (arba) karinę misiją siekiant sustiprinti saugumo sektoriaus valdymą, didinti pagarbą žmogaus teisėms ir atkurti gyventojų pasitikėjimą saugumo pajėgomis;

37. dar kartą atkreipia dėmesį į strateginę Vakarų Balkanų svarbą ES saugumui ir stabilumui; pabrėžia, kad būtina stiprinti ES įsipareigojimus, integraciją ir koordinavimą regione – taip pat ES BSGP misijų įgaliojimų pagrindu; pakartoja, jog ES politikos Vakarų Balkanų atžvilgiu tikslas yra užtikrinti, kad regiono šalys perimtų ES *acquis*, bei padėti joms siekti narystės ES, stiprinant taikos ir stabilumo valdymą visos Europos labui;
38. dar kartą atkreipia dėmesį į strateginę Rytų Europos ir Vakarų Balkanų svarbą ES saugumui ir stabilumui, taip pat pabrėžia būtinybę sutelkti dėmesį į šiuos regionus bei stiprinti ES politinius įsipareigojimus jų atžvilgiu, įskaitant tvirtus ES BSGP misijų įgaliojimus;
39. atkreipia ypatingą dėmesį į nepaprastai svarbų Europos Sąjungos karinės operacijos Bosnijoje ir Hercegovinoje (EUFOR ALTHEA) vaidmenį įgyvendinant veiksmus, kuriuos siekiama užtikrinti ir išsaugoti taiką ir saugumą šalyje bei regione; teigiamai vertina 2019 m. spalio mėn. Tarybos išvadas, kuriomis pritariama tolesniam Europos karinių pajėgų buvimui Bosnijoje ir Hercegovinoje;
40. ragina skubiai ir veiksmingai įgyvendinti 2018 m. lapkričio mėn. Tarybos ir valstybių narių priimtą susitarimą dėl civilinių misijų, kuriuo siekiama stiprinti BSGP civilines priemones, kad būtų pasiektas sutartas aprūpinimo personalu lygis ir misijos taptų dar lankstesnės ir veiksmingesnės, taip užtikrinant, kad ES veiksmai vietoje būtų veiksmingi ir patikimi; ragina valstybes nares atlikti solidžią metinę apžvalgą, kuri padėtų įvertinti pažangą įgyvendinant susitarimą dėl civilinių BSGP pajėgumų ir kuria remiantis būtų galima dar labiau stiprinti civilinių BSGP misijų profesionalumą po 2023 m., įskaitant priemones, kuriomis būtų užtikrinama visų susijusių subjektų atskaitomybė už misijų laimėjimus; ragina valstybes nares kuo greičiau imtis bandomųjų veiksmų ir išmėginti naują taikomą specializuotų šios srities grupių koncepciją ir ja naudotis kaip priemone specializuotiems pajėgumams ribotu laikotarpiu užtikrinti, užpildyti esamas spragas, taip pat įvertinti patirtį, įgytą dislokavus pirmąsias pajėgas;
41. pabrėžia, kad šiuo metu yra 10 civilinių BSGP misijų, kurios užtikrina didelę pridėtinę vertę taikos ir saugumo požiūriais bei yra dislokuotos ES kaimynystėje: ypač Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose, Vakarų Balkanuose, Rytų Europoje;
42. pabrėžia, kad susitarimo dėl civilinių BSGP pajėgumų įgyvendinimas neturėtų būti galutinis civilinės BSGP stiprinimo etapas;
43. tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad BSGP misijų ir operacijų veiksmingumas paprastai nukenčia nuo nuolatinių struktūrinių trūkumų ir vis didesnio valstybių narių ir ES institucijų nenoro stiprinti šias misijas ir operacijas tiek žmogiškųjų išteklių, tiek įgaliojimų požiūriu, ir ragina užtikrinti, kad ši problema būtų išspręsta bendru ES sprendimu; taigi pažymi, kad BSGP karinės operacijos vis dažniau tampa ginkluotųjų pajėgų mokymo misijomis (EUTM), be vykdomojo aspekto; nors pripažįsta, kad EUTM darbuotojai atlieka vertingą darbą, taip pat pažymi, kad dėl mokymų ribų ir ginkluotės neturėjimo apmokyti daliniai negali tinkamai veikti, negali sustabdyti džihadistų terorizmo plitimo ir ginkluotų sukilėlių;
44. apgailestauja, jog poreikis sukurti bendrą politinę valią reiškia tai, kad sprendimų priėmimo ir įgyvendinimo procesai vyksta labai skirtingu greičiu; atkreipia dėmesį į tai, kad neseniai labai nedaug karinių operacijų turėjo vykdomųjų įgaliojimų, nes sprendimų

priėmimo procesas negalėjo pakeisti trūkstamos politinės valios, todėl ragina valstybes nares krizės atveju parodyti pakankamą politinę valią, kad būtų galima aktyviai naudoti esamas BSGP struktūras ir procedūras, kad misijas būtų galima vykdyti greičiau, lanksčiau ir nuosekliau; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai paaiškinti Europos Parlamentui akivaizdžiai naują krizių valdymo priemonę, t. y. mažųjų misijų rengimą pagal ES sutarties 28 straipsnį;

45. pabrėžia, kad labai trūksta administracinių ir biudžetinių procedūrų lankstumo, dėl to labai nukenčia į vietas siunčiami darbuotojai;
46. pabrėžia, kad reikia reguliariai vertinti misijas ir operacijas siekiant pagerinti jų veiksmingumą; ragina EIVT ir Komisiją numatyti operacijas atitinkančius įgaliojimus, biudžetą ir kovos veiksmų taisykles bei veikimo procedūras ir parengti atsitraukimo strategiją; atsižvelgdamas į tai, ragina reguliariau prieš, per misijas ir po jų keistis informacija ir rengti konsultacijas su tose srityse atsakingais Parlamento komitetais ir ragina juos vykti į komandiruotes ir siųsti savo delegacijas į tas zonas, kuriose vykdomos BSGP misijos ir operacijos; primygtinai prašo užtikrinti didesnę Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų vaidmenį BSGP srityje, siekiant garantuoti parlamentinę ES bendros saugumo ir gynybos politikos bei jos biudžeto priežiūrą;
47. pabrėžia, kad svarbu organizuoti ir vykdyti bendrus Europos ginkluotųjų pajėgų mokymus ir pratybas, taip pat lygiagrečius ir suderintas ES ir NATO pratybas, taip skatinant sąveiką organizaciniu, procedūriniu ir techniniu požiūriu ir karinį mobilumą, kad būtų galima kuo tinkamiau pasirengti misijoms, užtikrinti papildomumą, išvengti bereikalingo dubliavimosi ir įveikti įvairiausias tiek įprastines, tiek netradicines grėsmes; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Europos iniciatyvą dėl jaunų karininkų mainų (karinė programa Erasmus (EMILYO)), kurią valdo Europos saugumo ir gynybos koledžas ir kuria siekiama sudaryti sąlygas nacionalinėms karinio švietimo ir mokymo institucijoms išnagrinėti galimybes keistis žiniomis ir praktine patirtimi kokybiniu ir kiekybiniu požiūriu; teigiamai vertina tai, kad pripažįstama, jog saugumas negali būti užtikrintas be moterų, ir atkreipia dėmesį į moterų dalyvavimo derybose bei misijose svarbą;
48. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybių, kuriose vykdomos Europos Sąjungos misijos, ginkluotosioms pajėgoms nuolat trūksta įrangos ir tai stabdo mokymo misijų sėkmę; atkreipia dėmesį į tai, kad sunku per reikiamą laikotarpį tiekti tinkamą įrangą, visų pirma dėl viešųjų pirkimų procedūrų sudėtingumo; laikosi nuomonės, kad bus neįmanoma reikiamu laiku pasiekti gerų mokymo ir konsultacijų rezultatų, kurie būtų naudingi trečiųjų šalių kariuomenėms, neturint pajėgumų paremti šias pastangas naudingomis ir koordinuojamomis įrangos tiekimo programomis; palankiai vertina iniciatyvą „Pajėgumų stiprinimas remiant saugumą ir vystymąsi“, pagal kurią 2017 m. buvo peržiūrėta priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos (ICSP+), sudarant galimybes finansuoti mokymo veiklą ir žudyti nepritaikytos įrangos tiekimą trečiųjų šalių ginkluotosioms pajėgoms; pažymi, kad iki šiol patvirtinti trys projektai – Malyje, Centrinės Afrikos Respublikoje ir Burkina Faso; atkreipia dėmesį į aktyvius vietos gyventojų prašymus teikti paramą mokymo ir įrangos tiekimo srityse;
49. apgailestauja dėl sunkumo formuoti pajėgas, ypač kai pradedamos karinės misijos; pabrėžia, kad misijai EUTM Somalia sunkiai pavyksta sutelkti reikiamas pajėgas;

atkreipia dėmesį į tai, kad paskutinėje 2019 m. birželio 4 d. vykusioje bendrojoje pajėgų kūrimo konferencijoje buvo kalbama apie galimą misijos nesėkmę dėl darbuotojų trūkumo; pažymi, kad ES vykdomose karinėse operacijose vidutiniškai dalyvauja apie dešimt valstybių narių; pabrėžia, kad darbuotojų kompetencija, profesionalumas ir pasiaukojimas vietoje yra pagrindiniai misijos sėkmės veiksniai; ragina valstybes nares labiau įsipareigoti į misijas siūsti tinkamos kompetencijos darbuotojus ir užtikrinti, kad būtų užimta daugiau misijoms skirtų etatų;

50. ragina Tarybą paaiškinti, kodėl tam tikros misijos vykdomos toliau, nors jos jau pasiekė joms nustatytus karinius ar civilinius tikslus; mano, kad visos esamos misijos turėtų būti įvertintos siekiant nustatyti, kurios iš jų ir toliau yra svarbios; mano, kad ES turi sutelkti pastangas į tas misijas, kuriose ji teikia didžiausią pridėtinę vertę; pritaria tam, kad būtų nustatyti objektyvūs kriterijai ir jų būtų laikomasi siekiant įvertinti pridėtinę vertę ir nuspręsti, ar vykdyti misiją;
51. atkreipia dėmesį į 2019 m. rugsėjo 26 d. sprendimą šešioms mėnesiams – iki 2020 m. kovo 31 d., pratęsti ES karinę operaciją Viduržemio jūroje (EUNAVFOR MED operacija SOPHIA); labai apgailestauja dėl to, kad karinio jūrų laivyno dislokavimas ir toliau sustabdytas; pabrėžia, kad būtina skubiai pasiekti valstybių narių susitarimą, ir ragina grąžinti laivyno pajėgas ir visapusiškai įgyvendinti įgaliojimus;
52. mano, kad BSGP misijų ir operacijų finansavimo klausimas yra labai svarbus siekiant šios politikos tvarumo; pabrėžia, kad svarbu persvarstyti mechanizmą ATHENA siekiant padidinti karinių BSGP operacijų ir misijų finansavimo mechanizmo efektyvumą; atsižvelgdamas į tai, pritaria Komisijos remiamam pirmininko pavaduotojo ir vyriausiojo įgaliotinio pasiūlymui sukurti Europos taikos priemonę, pagal kurią iš dalies būtų finansuojamos ES gynybos veiklos išlaidos, pvz., bendros karinių BSGP operacijų išlaidos ir partnerių karinių pajėgumų stiprinimo išlaidos; tikisi, kad valstybės narės greitai susitars dėl šios priemonės sukūrimo; pabrėžia, jog svarbu numatyti lankstesnes ES finansines taisykles, kad būtų pagerintas ES gebėjimas reaguoti į krizes ir taip įgyvendinamos Lisabonos sutarties nuostatos; ragina valstybes nares ir Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti lankstų mechanizmą, kuris padėtų padengti BSGP misijoje dalyvauti norinčių valstybių narių išlaidas ir taip palengvinti jų sprendimą pradėti arba sustiprinti misiją; pažymi, kad tokia priemonė visiškai atitiktų ES strateginio savarankiškumo tikslus veiklos srityje;
53. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę reguliariai konsultuotis su Europos Parlamentu dėl visų su bendra saugumo ir gynybos politika susijusių aspektų ir esminių sprendimų; atsižvelgdamas į tai mano, kad su Parlamentu turėtų būti iš anksto konsultuojamasi dėl BSGP misijų strateginio planavimo, dėl jų įgaliojimų pakeitimų ir dėl galimybės jas nutraukti;
54. pritaria tam, kad būtų sukurtas vykdymo įgaliojimus turinčioms misijoms skirtas Karinių misijų planavimo ir vykdymo centras (MPCC), taip sudarant sąlygas vykdyti visas karines BSGP operacijas; ragina gerinti MPCC ir Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centro (CPCC) bendradarbiavimą; atkreipia dėmesį į įdarbinimo ir išteklių suteikimo sunkumus, kurie trukdo MPCC būti visiškai veiksmingam; ragina EIVT Karinių misijų planavimo ir vykdymo centrą iš virtualaus subjekto, kurio darbuotojai vykdo įvairias pareigas, paversti tvirtu kariniu subjektu, kuris pagal ES sutarties 43 straipsnio 1 dalį galėtų planuoti ir vykdyti įvairias karines operacijas;

55. atkreipia dėmesį į ES kovinių grupių projekto nesėkmę, nes nuo pat jų sukūrimo 2007 m. jos nebuvo nė karto dislokuotos ir buvo panaudotos vien tik Europos karinių pajėgų transformavimui, visų pirma dėl valstybių narių nenoro ir dėl to, kad jų naudojimas ir finansavimas sudėtingas ir tai neatitinka pradinio tikslo užtikrinti greitą ir veiksmingą reagavimą; laikosi nuomonės, kad ES kovinių grupių sistema turėtų būti restruktūrizuota, toliau plėtojama politiškai ir jai turėtų būti skiriamas pakankamas finansavimas, kad ji taptų funkcionali, tinkama naudoti, greitai ir veiksminga; ragina iš naujo įvertinti ir atgaivinti kovinių grupių projektą, remiantis įgyta patirtimi;
56. pažymi, kad savitarpio pagalbos sąlyga (ES sutarties 42 straipsnio 7 dalis), kuria buvo pasinaudota vieną kartą, visų pirma reaguojant į ginkluotą išpuolį valstybės narės teritorijoje, rodo valstybių narių solidarumą; tačiau pažymi, kad naudojimosi šiuo straipsniu sąlygos ir reikiamos pagalbos teikimo taisyklės niekada nebuvo aiškiai apibrėžtos; ragina parengti tikslias gaires siekiant nustatyti aiškiai apibrėžtą sistemą, pagal kurią ateityje būtų galima pradėti taikyti ir įgyvendinti šią priemonę, išsamiau aptarti patirtį, įgytą taikant šią teisinę nuostatą, ir dėti bendras pastangas siekiant tiksliau nustatyti jos taikymo sritį;
57. primena, kad solidarumo sąlyga (SESV 222 straipsnis) taip pat suteikia Sąjungai ir valstybėms narėms galimybę teikti pagalbą valstybei narei, kuri nukentėjo nuo teroristinio išpuolio arba nuo gaivalinės ar žmogaus sukeltos nelaimės; primena, kad 2013 m. Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategijoje teigiama, kad ypač grėsmingi kibernetiniai incidentai ar išpuoliai valstybei narei galėtų būti pakankamas pagrindas pasinaudoti ES solidarumo sąlyga (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnis); primena, kad Tarybos sprendime 2014/415/ES dėl tvarkos, kuria Sąjunga įgyvendina solidarumo sąlygą, nustatyta, kad solidarumo sąlyga Sąjunga raginama mobilizuoti visas turimas priemones, įskaitant pagal BSGP sukurtas struktūras; ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę taikyti solidarumo sąlygą ateityje;
58. yra įsitikinęs, kad įgyvendinant BSGP misijas ir operacijas turi būti taikomos lanksčios priemonės, kad ES ir jos valstybės narės galėtų lengviau įsipareigoti užtikrinti Europos strateginį savarankiškumą siekiant Europos žemyno stabilumo; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia modulinės, daugiafunkcės ir iš tiesų funkcionalios vadovavimo struktūros, pvz., Eurokorpuso, veiksmingumą; pažymi, kad šio štabo vykdomos misijos buvo sėkmingai išplėtos ir diversifikuotos: 2015–2018 m. Eurokorpusas buvo dislokuotas keturis kartus vykdant ES mokymo misijas Malyje ir Centrinės Afrikos Respublikoje (EUTM Mali ir EUTM RCA); ragina valstybes nares ir Komisiją sekti šiuo lankstaus ir operatyvaus bendradarbiavimo, kurio naudingumas ir veiksmingumas jau įrodytas, pavyzdžiu;
59. tikisi, kad ES veiksmingai naudosis visomis BUSP ir BSGP politikos priemonėmis, kurias ji turi diplomatijos, bendradarbiavimo, vystymosi, humanitarinės pagalbos, konfliktų valdymo ir taikos palaikymo srityse; primena, kad BSGP karinės ir civilinės priemonės jokiais aplinkybėmis negali būti vienintelis saugumo problemų sprendimo būdas ir kad visada reikėtų laikytis integruoto požiūrio; mano, kad tik naudojant visas šias priemones pagal integruotą požiūrį galima užtikrinti būtiną lankstumą siekiant veiksmingai įgyvendinti plataus užmojo saugumo tikslus;
60. primena, kad konfliktų sprendimo sėkmė padidėja, kai laikomasi lyčių lygybės viso

proceso metu; ragina stiprinti moterų dalyvavimą ir didinti vadovaujamas pareigas einančių moterų skaičių tokiose misijose, sistemingiau integruoti lyčių aspektą į BSGP misijas ir aktyviai prisidėti prie JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimo; ragina EIVT ir valstybes nares inicijuoti plataus užmojo veiksmus, siekiant padidinti atstovavimą moterims tarp tarptautinių ekspertų visais BSGP misijų ir operacijų lygmenimis, galbūt pasitelkiant specialų veiksmų planą arba tikslines paskatas ir moterų karjeros planavimą ar įdarbinimo priemones, kuriomis būtų užtikrinamas geresnis atstovavimas;

61. ragina pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę reguliariai konsultuotis su Parlamentu dėl skubių klausimų, susijusių su BSGP įgyvendinimu; mano, kad pirmininko pavaduotoja ir vyriausioji įgaliotinė arba atitinkamas EIVT pareigūnas, kuris tiesiogiai prižiūri BSGP valdymo struktūras ir dalyvauja rengiant, įgyvendinant ir vertinant dabartines civilines ir karines operacijas, turėtų skubiai informuoti Parlamentą apie svarbius bet kokių tokių operacijų struktūrų pakeitimus, ypač susijusius su jų bendru pobūdžiu, įgaliojimais, trukme arba panaikinimu pirma laiko;
62. pabrėžia didėjančią ir esminę moterų vaidmenį taikos palaikymo misijose bei saugumo ir gynybos politikoje ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę pradėti dialogą su Parlamentu dėl priemonių, kurios turi būti priimtos, ir veiksmų, kurių reikia imtis;
63. pabrėžia, kad reikia toliau plėtoti BSGP parlamentinį ir demokratinį pobūdį ir aspektą; mano, kad veiksminga BSGP, pritaikyta 21-ojo amžiaus saugumo uždaviniams spręsti, turi būti derinama su griežta parlamentine kontrole ir aukštais skaidrumo standartais tiek nacionaliniu, tiek ES lygmenimis; laikosi nuomonės, kad stipresnis parlamentinis BSGP aspektas atitinka ES piliečių poreikį, kad būtų užtikrintas saugumas, taika ir glaudesnis valstybių narių bendradarbiavimas saugumo ir gynybos srityje;

Pajėgumai ir pramonė

64. pabrėžia, kad Europos strateginio savarankiškumo užtikrinimas neišvengiamai priklausys nuo valstybių narių pajėgumų ir jų gynybos biudžetų didinimo ir Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės stiprinimo;
65. pažymi, kad gynybos ir kosmoso pramonė susiduria su precedento neturinčia pasauline konkurencija ir dideliais technologiniais iššūkiais vystantis pažangiausioms technologijoms (robotikai, dirbtiniam intelektui, kibernetinėms technologijoms ir t. t.);
66. palankiai vertina tai, kad labai pasikeitė gynybos biudžeto skyrimo ginkluotosioms pajėgoms tendencijos; todėl ragina valstybes nares protingai investuoti papildomą finansavimą į bendradarbiavimo programas; laikosi nuomonės, kad tokios tendencijos turėtų būti remiamos ir skatinamos ES lygmeniu; ragina valstybes nares padidinti savo gynybos išlaidas iki 2 proc. BVP;
67. palankiai vertina neseniai ES institucijų ir valstybių narių pradėtas dėti pastangas, po to, kai paskelbta „Visuotinė ES strategija“, siekiant atgaivinti jau egzistuojančias BSGP priemones ir visiškai įgyvendinti Lisabonos sutarties nuostatas; pabrėžia, kad šie daug žadantys siekiai turi būti konsoliduoti ir turi būti imamasi konkrečių veiksmų, kad jie padėtų veiksmingai užtikrinti Europos žemyno ir artimiausių kaimyninių šalių saugumą;

68. su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į 2018 m. gegužės 2 d. Europos Komisijos pasiūlymą kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) sukurti bendradarbiavimo gynybos srityje biudžeto eilutę, kuria būtų remiami bendradarbiaujamojo pobūdžio gynybos srities moksliniai tyrimai ir pajėgumų plėtra, jai skiriant 13 mlrd. EUR; pažymi, kad šis pasiūlymas, kuris atspindi precedento neturintį Komisijos išipareigojimą, dar turi būti vieningai patvirtintas valstybių narių pagal kitą DFP ir po to jam turi pritarti Parlamentas;
69. palankiai vertina 2017 m. birželio mėn. Komisijos pasiūlymą įsteigti Europos gynybos fondą (EGF), kuris koordinuotų nacionalines investicijas į gynybą, jas papildytų ir išplėstų, skatintų valstybių narių bendradarbiavimą kuriant pačias moderniausias sąveikias gynybos technologijas ir įrangą ir remtų novatorišką ir konkurencingą gynybos pramonę visoje Sąjungoje, įskaitant tarpvalstybines MVĮ; pažymi, kad šis pasiūlymas yra pirmoji iniciatyva Bendrijos lėšas naudoti tiesiogiai bendriems kooperatyvinės ES gynybos projektams remti; pripažįsta, kad tai yra didelis politinis ir pramoninis Europos gynybos pasiekimas; pažymi, kad šis Europos gynybos fondas galėtų prisidėti prie struktūrinių projektų finansavimo, pvz., Europos kovos orlaivių sistema, tankus, didelės keliamosios galios orlaivį ar ES priešraketinės gynybos sistema, taip pat mažus ir vidutinius projektus, kuriais būtų kuriami naujoviški į ateitį orientuoti sprendimai gynybos srityje; palankiai vertina 2019 m. parengiamųjų veiksmų darbo programą, pagal kurią elektromagnetinio spektro dominavimo ir revoliucingųjų ateities technologijų gynybos srityje moksliniams tyrimams – tai dvi pagrindinės sritys, kurios leistų užtikrinti ilgalaikį Europos technologinį nepriklausomumą – bus skirta 25 mln. EUR; taip pat palankiai vertina tai, kad 2019 m. kovo mėn. Komisija priėmė pirmąją Europos gynybos pramonės plėtros programą (EGPPP), kurioje 2019–2020 m. laikotarpiu bendram gynybos pajėgumų plėtojimui numatoma skirti 500 mln. EUR dydžio bendrą finansavimą, ir paskelbė devynis kvietimus teikti pasiūlymus 2019 metams, įskaitant kvietimą teikti pasiūlymus dėl Eurodrono, kuris yra itin svarbus Europos strateginiam savarankiškumui; pabrėžia, kad 2020 m. bus paskelbta dar dvylika kitų kvietimų teikti pasiūlymus, apimančių visų sričių (oro, sausumos, jūros, kibernetinės erdvės ir kosmoso) prioritetinius klausimus; atkreipia dėmesį į šiuo metu valstybių narių priimamų viešųjų pirkimų sprendimų ir Europos gynybos fondo (EGF) pramoninio ir technologinio bendradarbiavimo perspektyvų sąsajas;
70. palankiai vertina tai, kad veiksmingai įgyvendinamas įtraukus nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO), kuris yra svarbus žingsnis siekiant tvirtesnio valstybių narių bendradarbiavimo saugumo ir gynybos srityje; pabrėžia, kad ši nuostata, 2009 m. įtraukta į Lisabonos sutartį (ES sutarties 46 straipsnis), yra teisiškai privaloma ir apima plataus užmojo išipareigojimus, kuriais siekiama sudaryti sąlygas to pageidaujančioms Europos šalims sparčiau įgyvendinti bendrus gynybos projektus; pripažįsta, kad PESCO gali atlikti paklauskos formuotojos Europoje vaidmenį; pažymi, kad daug projektų, kuriems gali būti taikoma Europos gynybos pramonės plėtros programa, plėtojami pagal nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą, todėl jiems gali būti taikomos didesnės dotacijų normos; pritaria visiškam PESCO projektų ir EGF suderinamumui;
71. primygtinai tvirtina, kad siekiant stiprinti Europos šalių gynybos pajėgumus ir optimizuoti jų biudžetines išlaidas šioje srityje, būtinai reikia suderinti PESCO, 2017 m. pradėtą vykdyti suderintą metinę peržiūrą gynybos srityje (CARD) ir EGF; dar kartą kritikuoja tai, kad nepateiktas strateginis priemonių pagrindimas atsižvelgiant į gynybos politikos aspektus; ryšium su tuo dar kartą ragina Tarybą ir Komisiją kartu su Europos

Parlamentu parengti ES baltąją knygą saugumo ir gynybos klausimu kaip tarpinstitucinį susitarimą ir 2021–2027 m. laikotarpio strateginį gynybos pramonei skirtą dokumentą; pabrėžia, kad į Pajėgumų plėtojimo planą (PPP) turėtų būti įtraukti nauji projektai, kurie padėtų gerinti valstybių narių bendradarbiavimą siekiant sumažinti pajėgumų trūkumą vykdant Europos gynybos agentūros veiklą; mano, kad suderinta metinė peržiūra gynybos srityje (CARD) turėtų veiksmingai padėti suderinti nacionalinių ginkluotųjų pajėgų investicijas ir pajėgumus ir užtikrinti jų papildomumą, taip užtikrinant ES strateginę ir veiklos autonomiją ir sudarant sąlygas valstybėms narėms veiksmingiau investuoti į gynybą;

72. su džiaugsmu pažymi, kad Europos gynybos agentūros parengtas Pajėgumų plėtojimo planas ir šiuo metu įgyvendinamas pajėgumų planas yra visapusiškai koordinuojami, o tai įrodo, kad yra galimybių užtikrinti papildomą NATO priklausančių Europos valstybių narių karinių pajėgų sąveiką;
73. pabrėžia karinio mobilumo svarbą; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą kitoje DFP 6,5 mlrd. EUR skirti karinio mobilumo projektams; pabrėžia, kad svarbu daryti pažangą karinio mobilumo srityje, kuris naudingas tiek ES, tiek NATO; džiaugiasi, kad šis projektas įtrauktas į PESCO; pabrėžia, kad karinis mobilumas susiduria su dviem didelėmis užduotimis, t. y. supaprastinti procedūras ir išplėsti infrastruktūrą; primena, kad ES valstybių narių kolektyvinis saugumas ir gynyba ir jų gebėjimas įsitraukti į krizių valdymą užsienyje iš esmės priklauso nuo gebėjimo laisvai ir greitai perkelti kariuomenę ir civilinį krizių valdymo personalą, reikmenis ir įrangą visų valstybių narių teritorijoje ir už Sąjungos ribų; pabrėžia, kad karinis mobilumas yra strateginė priemonė, kuri sudarys galimybę ES veiksmingai ginti savo saugumo ir gynybos interesus papildanti kitų organizacijų, pvz., NATO, veiklą;
74. yra susidomėjęs, kodėl taip lėtai pradėdami vykdyti 34 PESCO projektai ir trečiasis trylikos projektų etapas ir kodėl iki šiol nė vienas projektas dar nėra įgyvendintas, taip pat pabrėžia, kad reikalingi konkretūs projektų įvykdymo terminai ir reikia aiškesnės to, koks bus galutinis šių projektų rezultatas, apžvalgos; pažymi, kad 2019 m. pradžios savo veiklos pajėgumus pasieks tik keturi projektai; atkreipia dėmesį į tai, kad trūksta užmojo ir masto kai kuriems projektams, kuriais nesprenžiamos akivaizdžiausios pajėgumų spragos, ypač jų trūksta pirmosios bangos projektams, kurie visų pirma yra pajėgumų projektai ir kuriuose dalyvauja kiek įmanoma daugiau valstybių narių; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąjį įgaliotinį nedelsiant informuoti Parlamentą apie tai, kurie PESCO projektai ir koku pagrindu turėtų būti baigti anksčiau; pažymi, kad pageidaujamas papildomas dalyvavimas PESCO projektuose neturėtų žlugdyti ambicingų dalyvaujančių valstybių narių siekių; mano, kad trečiųjų šalių ir trečiųjų šalių subjektų įtraukimas į PESCO turi būti vykdomas taikant nuo pat pradžių numatytas griežtas sąlygas ir veiksmingai laikantis nustatyto abipusiškumo principo; ryšium su tuo primena Europos Parlamento teises, kaip nurodyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime byloje C-658/11; ragina valstybes nares teikti projektus, kurie turi strateginį europinį aspektą, taip stiprinant Europos gynybos pramoninę ir technologinę bazę (EGPTB), kad būtų tiesiogiai patenkinti Europos ginkluotųjų pajėgų operatyviniai poreikiai;
75. ragina Tarybą patvirtinti Parlamento poziciją dėl būsimo reglamento dėl EGF 5 straipsnio; pabrėžia, kad reikia nedelsiant baigti rengti EGF; primena, kad ši priemonė dar nėra galutinai patvirtinta, o 2019 m. balandžio mėn. sudarytas tik dalinis politinis

susitarimas; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti Europos Parlamento poziciją dėl fondo sumos, jo atvėrimo trečiosioms šalims ir tinkamos intelektualinės nuosavybės politikos, susijusios su saugumu ir gynyba, nustatymo, siekiant apsaugoti mokslinių tyrimų rezultatus; ragina Komisiją kaip trečiųjų šalių dalyvavimo sąlygą numatyti abipusį ginklų rinkų atvėrimą; atsižvelgdamas į tai, primena labai jautrų ir strateginį gynybos srities mokslinių tyrimų pobūdį tiek pramonės konkurencingumo, tiek ES strateginio savarankiškumo požiūriu; ragina tinkamai atsižvelgti į pradinę patirtį, įgytą įgyvendinant Europos gynybos pramonės plėtros programą (ypač patirtį, susijusią su leidžiančių nukrypti nuostatų taikymu reikalavimus atitinkantiems subjektams), bandomąjį projektą ir ES gynybos srities mokslinių tyrimų parengiamuosius veiksmus; prašo visuomet visapusiškai įtraukti valstybes nares į sprendimų priėmimo procesus, nes jos yra galutinės gynybos pramonės klientės, siekiant užtikrinti, kad programos atitiktų BSGP ir valstybių narių strategines reikmes; mano, kad Europos gynybos fondo sėkmė priklausys nuo jo gebėjimo integruoti dalyvaujančių valstybių gynybos ypatumus, skatinti gynybos įrangą, kurią galima dislokuoti, ir užtikrinti pakankamus biudžeto išteklius, kartu išvengiant pramonės kompetencijos dubliavimo, nacionalinių gynybos investicijų išstūmimo poveikio, programų vykdymo bendradarbiaujant sudėtingumo, ir užtikrinant, kad šis bendradarbiavimas būtų grindžiamas bendra ES ginkluotės ir karinės įrangos standartizacija ir funkcinio suderinamumu; mano, kad Europos gynybos pramonės vystymas reglamentuojant trečiųjų (ne Sąjungos) šalių kontroliuojamų subjektų prieigą prie projektų, finansuojamų iš Fondo, visiškai atitinka Europos strateginio savarankiškumo siekį ir neprieštarauja ES ir jos valstybių narių saugumo ir gynybos interesams;

76. tikisi, kad sprendimai dėl trečiųjų šalių dalyvavimo PESCO projektuose jokiais aplinkybėmis neturėtų pažeisti sąlygų, dėl kurių susitarta derybose dėl Europos gynybos fondo (EGF) ir Europos gynybos pramonės plėtros programos, nes šių programų finansavimu pabrėžiama Europos pridėtinė vertė;
77. pabrėžia kosmoso sektoriaus strateginę reikšmę Europai, mano, kad plataus užmojo kosmoso politika gali veiksmingai padėti gerinti ESGP, ir pabrėžia, kad reikia toliau plėtoti technologijas, kurias galima pritaikyti civilinėje ir karinėje srityse ir kuriomis galima užtikrinti Europos strateginį savarankiškumą; palankiai vertina tai, kad į kitą DFP įtrauktas Komisijos pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo sudaroma Sąjungos kosmoso programa ir siūloma įsteigti Europos Sąjungos kosmoso programos agentūrą, siekiant skatinti ES kosmoso srities pirmavimą; pakartoja savo siūlymą finansuoti šią programą, jai skiriant iki 16,9 mlrd. EUR; džiaugiasi pažanga, pasiekta teikiant ES palydovines paslaugas (GALILEO, „Copernicus“, EGNOS); pabrėžia, kad, siekiant ES sprendimų priėmimo ir veiksmų vykdymo savarankiškumo, būtina turėti tinkamus palydovinio ryšio išteklius palydovinio vaizdo, žvalgybos duomenų rinkimo, komunikacijos ir erdvės stebėjimo srityse; pabrėžia, kad ES svarbu turėti savarankišką prieigą prie kosmoso; mano, kad kosmoso paslaugos turi būti visapusiškai funkcionalios siekiant padėti vykdyti BSGP misijas ir operacijas teikiant didelės skiriamosios gebos palydovinius vaizdus; pabrėžia, kad labai svarbu iš Europos gynybos fondo finansuoti pramoninius kosmoso srities projektus, iš kurių ES gali gauti realios pridėtinės vertės;
78. pabrėžia, kad palydovinis ryšys yra itin svarbi gynybos, saugumo, humanitarinės pagalbos, skubaus reagavimo ir diplomatinių ryšių dalis, kad tai yra pagrindinis civilinių misijų ir karinių operacijų elementas; palankiai vertina naują vyriausybinių palydovinio ryšio (GOVSATCOM) iniciatyvą, kuri labai padės stiprinti Sąjungos strateginį

savarankiškumą suteikiant valstybėms narėms garantuotą prieigą prie saugių palydovinių telekomunikacijų;

79. ragina skubiai išnagrinėti galimybes naudoti Europos Sąjungos palydovų centro (SATCEN) geoerdvinius pajėgumus civilinėms reikmėms; mano, kad be saugumo tikslų, ES palydoviniai pajėgumai turėtų būti naudojami remiant ES ir valstybių narių stebėsenos veiklą migracijos, žemės ūkio, miškotvarkos, gamtos išteklių paieškos, sienų saugumo, ledkalnių būklės ir daugelio kitų sričių stebėsenos srityse;
80. atkreipia dėmesį į tai, kad kosmoso infrastruktūra neatspari trukdžiams, išpuoliams ar daugeliui kitų grėsmių, įskaitant susidūrimus su kosminėmis šiukšlėmis ir kitais palydovais; primena, jog svarbu apsaugoti ypatingos svarbos infrastruktūrą ir gyvybiškai svarbias komunikacijos priemones ir kurti atsparias technologijas; mano, kad būtina stiprinti pajėgumus siekiant atremti kosmoso srityje kylančias grėsmes, ir palankiai vertina Komisijos pagal Kosmoso programą pateiktą pasiūlymą stiprinti dabar teikiamas kosmoso stebėjimo ir sekimo (SST) paslaugas;
81. pabrėžia, kad šiuo metu vis daugiau didžiųjų valstybių turi karinių pajėgumų kosmoso srityje; primena, kad tarptautinėje teisėje yra nustatytas nesiginklavimo kosmose principas; vis dėlto konstatuoja, kad kai kurios valstybės šį principą pažeidė ir pateikė pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo siekiama sukurti kosmoso pajėgas (angl. Space Force) – atskiras specializuotas ginkluotąsias pajėgas, skirtas veikti kosmoso erdvėje, kosmosą apibrėžiant kaip ginkluotų konfliktų areną; mano, kad Sąjunga turėtų pasmerkti tokią ginklavimosi kosmose tendenciją ir kosmose vykdomus atgrasymo veiksmus siekiant labai pakenkti priešininko kosminės erdvės priemonėms ir laikyti tokiuos reiškinius strateginio nestabilumo situacijos požymiais;
82. mano, kad būsimas Komisijos Gynybos ir kosmoso pramonės generalinis direktoratas turėtų išanalizuoti Europos kosmoso programų ir 2016 m. lapkričio mėn. Europos gynybos veiksmų plano sinergijas, kad būtų užtikrintas bendras šios strateginės srities nuoseklumas;
83. yra įsitikinęs, kad Sąjungai gyvybiškai svarbu užtikrinti saugią ir atvirą jūrų aplinką, kuri sudarytų sąlygas laisvam prekių ir žmonių judėjimui; pabrėžia, kad būtina užtikrinti laivybos laisvę, kurios negalima pažeisti; pažymi, kad didžiąją strateginio turto, ypač svarbios infrastruktūros ir pajėgumų dalį valdo valstybės narės ir Europos saugumas ateityje labiausiai priklausys nuo jų noro glaudžiai bendradarbiauti; dar kartą patvirtina, kad ES užtikrina saugumą pasaulio jūrose, ir pabrėžia, kad svarbu plėtoti reikiamus karinius ir civilinius pajėgumus; todėl palankiai vertina tai, kad 2018 m. birželio mėn. priimtas persvarstytas ES jūrų saugumo strategijos veiksmų planas;
84. yra įsitikinęs, kad ES ir valstybės narės susiduria su tokia precedento neturinčia grėsme kaip kibernetiniai išpuoliai, kibernetiniai nusikaltimai ir terorizmas, kuriuos vykdo valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai; pabrėžia, kad kibernetiniai incidentai labai dažnai turi tarpvalstybinį elementą ir todėl yra susiję su daugiau nei viena ES valstybe nare; mano, kad dėl kibernetinių išpuolių pobūdžio joms kyla grėsmė, dėl kurios būtina imtis Sąjungos lygmens veiksmų, įskaitant bendrus analitinės paramos pajėgumus; skatina valstybes nares teikti savitarpio pagalbą, jeigu kibernetiniai išpuoliai vykdomi prieš vieną iš jų;
85. mano, kad labai svarbu, jog ES ir NATO ne tik testų, bet ir sustiprintų keitimąsi

žvalgybos duomenimis, kad būtų galima oficialiai priskirti kibernetinius išpuolius ir tuo remiantis taikyti ribojamąsias sankcijas už kibernetinius išpuolius atsakingiems subjektams; mano, kad būtina palaikyti aktyvią ES ir NATO sąveiką kibernetinio saugumo ir gynybos srityje dalyvaujant kibernetinėse pratybose ir bendruose mokymuose;

86. ragina užtikrinti stabilų EIVT strateginės komunikacijos skyriaus finansavimo šaltinį, skiriant didelius asignavimus Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse darbo grupei;
87. primygtinai ragina EIVT ir Tarybą dėti daugiau pastangų siekiant padidinti kibernetinį saugumą, visų pirma BSGP misijose, ir šiuo tikslu, be kita ko, ES ir valstybių narių lygmenimis imtis priemonių siekiant sumažinti BSGP kylančias grėsmes, pvz., didinti atsparumą švietimo, mokymų ir pratybų priemonėmis ir optimizuoti švietimo ir mokymo kibernetinės gynybos srityje galimybes ES;
88. palankiai vertina pastangas stiprinti ES gebėjimą kovoti su hibridinėmis grėsmėmis, kurios yra dviprasmiškos laikysenos, tiesioginio ir netiesioginio spaudimo bei karinių ir nekarinių pajėgumų naudojimo derinys ir kurios sudaro dalį ES jau kurį laiką patiriamų vidaus ir išorės saugumo problemų; atkreipia dėmesį į diskusijas dėl savitarpio pagalbos nuostatos taikymo reaguojant į hibridines grėsmes, kad ES galėtų veiksmingai kartu reaguoti;
89. pripažįsta didėjančią kibernetinių ir automatizuotų žvalgybos pajėgumų svarbą, pabrėžia, kad jie kelia grėsmę visoms valstybėms narėms ir ES institucijoms, primygtinai ragina visas ES institucijas ir valstybes nares ir toliau tobulinti savo kibernetines ir automatizuotas technologijas, taip pat ragina bendradarbiauti šių technologijų pažangos srityje;
90. pripažįsta vis didesnę dirbtinio intelekto vaidmenį Europos gynybos srityje; atkreipia dėmesį į daugelį karinių taikomųjų programų, kurios pagrįstos dirbtinio intelekto valdymu ir kurios leidžia gerinti operacinę aplinką, padėti priimti sprendimus, nustatyti grėsmes ir tvarkyti surinktus žvalgybos duomenis; pabrėžia, kad būtina plėtoti patikimo dirbtinio intelekto technologijas gynybos srityje siekiant užtikrinti Europos strateginį savarankiškumą pajėgumų ir operacijų srityse; ragina ES be tik stiprinti, bet ir didinti savo investicijas į šią sritį ir ypač į revoliucingąsias technologijas, naudojant turimas priemones (Europos gynybos fondą, Europos inovacijų tarybą, būsimą programą „Europos horizontas“, Skaitmeninės Europos programą); ragina Sąjungą aktyviai dalyvauti pasaulio mastu reguliuojant mirtinų autonominių ginklų sistemas;
91. pažymi, kad naujos technologijos, įskaitant dirbtinį intelektą, naudojamos ginklų sistemose, turi būti plėtojamos ir taikomos laikantis atsakingų inovacijų ir etikos principų, pvz., atskaitomybės ir tarptautinės teisės laikymosi; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į labai prieštaringą visiškai autonominių ginklų sistemų koncepciją, ES turi išnagrinėti dirbtinio intelekto teikiamas galimybes ir tuo pat metu užtikrinti visapusišką pagarbą žmogaus teisėms ir tarptautinei teisei;
92. pažymi, kad, pagal Europolo ataskaitą dėl terorizmo tendencijų ir padėties Europos Sąjungoje 2019 m., 2018 m. pastebėtas bendras cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) veikliųjų medžiagų teroristinės propagandos, mokymo priemonių ir grėsmių augimas, o žinių apie ChBRB ginklų naudojimą gavimo kliūčių

- sumažėjo; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia didinti ChBRB saugumą Europoje;
93. pripažįsta naujus pajėgumus, kurie veiksmų vietoje atvers naujas galimybes bendradarbiauti įtraukioje skaitmeninėje erdvėje ir užtikrinti apsaugą beveik realiuoju laiku, ypač tais atvejais, kai 5G ryšys derinamas su kitomis inovacijomis, pavyzdžiui, su gynybos debesija ir ultragarsinėmis gynybos sistemomis;
94. pabrėžia, kad, kadangi cheminių ginklų platinimo ir naudojimo rizika kelia didelę grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui, ES privalo toliau tvirtai ir nuosekliai politiškai ir finansiškai remti Cheminio ginklo uždraudimo organizaciją (OPCW), kad ši organizacija galėtų įgyvendinti savo įgaliojimus tiek politiškai, tiek finansiškai, taip pat ES turi padidinti savo atsparumą hibridinėms ir cheminėms, biologinėms, radiologinėms ir branduolinėms grėsmėms;
95. pripažįsta, kad bendradarbiavimas pajėgumų srityje dar tik pradėdamas, tad Sąjunga ir jos valstybės narės dar negali pasinaudoti konkrečiais tvaraus ir intensyvaus bendradarbiavimo rezultatais; yra įsitikinęs, kad Europos užmojų praktinis įgyvendinimas bus ilgalaikis ir priklausys nuo nuolatinės valstybių narių politinės valios; pabrėžia, kad būtinas lankstus bendradarbiavimas taikant lanksčias ir modulines priemones, kurios sudaro sąlygas derinti savanoriškai dalyvaujančių ir pajėgumų turinčių partnerių strategines kultūras ir kurti jų sąveiką; skatina vykdyti *ad hoc* bendradarbiavimą arba naudoti savitarpio pagalbos mechanizmus, pvz., Europos oro transporto vadovavimo centrą (EATC), kurio veiksmingumas jau pasitvirtino, ir pritaria tam, kad jo veikla būtų išplėsta į kitas sritis (sraigtasparniai, medicininė pagalba);
96. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į lyties aspektą ES BSGP veikloje pagal moterų vaidmenį kare, stabilizavimo laikotarpiu po konflikto ir taikos stiprinimo procesuose; pabrėžia, kad reikia spręsti smurto dėl lyties, kuriuo konflikto regionuose naudojama kaip karo priemonė, problemą; pabrėžia, kad moterys nuo karo nukenčia labiau nei vyrai; kviečia ES ir jos tarptautinius partnerius aktyviai įtraukti moteris į taikos ir stabilizavimo procesus ir atsižvelgti į specifinius jų saugumo poreikius;
97. atkreipia dėmesį į didėjančią kosmoso saugumo ir palydovų svarbą, pabrėžia Europos Sąjungos palydovų centro svarbą ir prašo šios agentūros analizuoti ES ir valstybių narių palydovų saugumą ir (arba) pažeidžiamumą kosmoso šiukšlių, kibernetinių išpuolių ir tiesioginio raketinio išpuolio atvejais bei pateikti atitinkamą ataskaitą;

Bendradarbiavimas gynybos srityje ir BSGP partnerystės

98. pabrėžia, kad Europos strateginio savarankiškumo užtikrinimas priklauso nuo europiečių gebėjimo – nepriklausomai arba, pageidautina, bendradarbiaujant instituciniu lygmeniu (NATO, Jungtinės Tautos) – veikti ginant savo interesus;
99. mano, kad daugiašališkumas yra itin svarbi saugumo ir gynybos vertybė, ir pabrėžia, kad ES taps veiksminga ir patikima veikėja saugumo srityje, jei jos veiksmai bus grindžiami tvirtu bendradarbiavimu ir strategine partneryste su šalimis ir organizacijomis, kurios laikosi ES vertybių; be to, palankiai vertina BSGP partnerių įnešamą indėlį į ES misijas ir operacijas;
100. pabrėžia, kad partnerystė ir bendradarbiavimas su šalimis ir organizacijomis, kurioms

svarbios ES vertybės, prisideda prie veiksmingesnės BSGP; palankiai vertina BSGP partnerių indėlį į vykdomas ES misijas ir operacijas, kuriomis prisidedama prie taikos, regioninio saugumo ir stabilumo stiprinimo;

101. pabrėžia, kad po „Brexit’o“ ES ir Jungtinei Karalystei vis dar bus būdinga ta pati strateginė aplinka ir tos pačios grėsmės jų taikai ir saugumui, todėl mano, kad įvykus „Brexit’ui“ labai svarbu išlaikyti tvirtą, glaudų ir privilegijuotą ES ir Jungtinės Karalystės gynybos ir saugumo srities bendradarbiavimą; pabrėžia, kad bendradarbiaudama su Jungtine Karalyste Sąjunga galės naudotis aukščiausio lygio pajėgumais pajėgumų ir operacijų srityse; laikosi nuomonės, kad nederėtų planuoti bendradarbiavimo gynybos srityje, sistemingai neįtraukiant į ją Jungtinės Karalystės; siūlo sudaryti gynybos ir saugumo sutartį su Jungtine Karalyste, kuri leistų jai kiek įmanoma daugiau dalyvauti ES priemonėse;
102. primena esminį NATO vaidmenį kolektyvinės gynybos srityje, kaip aiškiai pripažinta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo; yra įsitikinęs, kad ES ir NATO strateginė partnerystė būtina siekiant spręsti saugumo problemas, su kuriomis susiduria Europa ir jos kaimyninės šalys; mano, kad ES ir NATO bendradarbiavimas turėtų vienas kitą sustiprinti, visapusiškai atsižvelgti į kiekvienos iš šių dviejų institucijų ypatumus ir vaidmenį ir jį tęsti visapusiškai laikantis įtraukimo ir abipusiškumo principų ir abiejų organizacijų sprendimų priėmimo autonomiškumo, ypač kai kyla pavojus bendriems ar ES interesams; palankiai vertina ES ir NATO bendradarbiavimą vykdančias pratybas „Defender-Europe 20“ ir mano, kad šios pratybos yra reali galimybė išbandyti Europos pajėgumą reaguoti į užpuolimą, taip pat išnagrinėti sienų kirtimo ir karinio mobilumo pokyčius ir patobulinimus;
103. atkreipia dėmesį į ES ir JT partnerystės svarbą sprendžiant tarptautinius konfliktus ir vykdančias taikos kūrimo veiklą; ragina abi organizacijas toliau geriau koordinuoti savo pastangas tose teritorijose, kuriose jos vykdo svarbias civilines ir karines misijas, siekiant išvengti dubliavimosi ir užtikrinti kuo didesnę sąveiką;
104. pabrėžia ES ir kitų tarptautinių institucijų, visų pirma Afrikos Sąjungos ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO), bendradarbiavimo svarbą; mano, kad ES taip pat turėtų intensyviai dialogą ir bendradarbiavimą su jos vertybių ir strateginių prioritetų besilaikančiomis trečiosiomis šalimis bei su regioninėmis ir subregioninėmis organizacijomis;
105. remia ne tik institucijų bendradarbiavimą ir partnerystę, bet ir įvairių lanksčių, daugialypių, atvirų ir sykiu operatyvių, plataus užmojo ir sudėtingų formų derinį tiek ES, NATO ir JT struktūrose, tiek už jų ribų, nes tai galėtų sudaryti palankesnes sąlygas bendram dalyvavimui operacijose ir taip stiprinti ES veiklos tikslus; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad bendradarbiavimo pavyzdžiai, pavyzdžiui, Europos intervencijos iniciatyva, Šiaurės šalių bendradarbiavimas gynybos srityje (NORDEFCO), Višegrado grupė ir didėjanti Vokietijos ir Nyderlandų ginkluotųjų pajėgų integracija, atitinka šią glaudesnio valstybių narių karinio bendradarbiavimo logiką;
106. pripažįsta, kad politinis ir ekonominis stabilumas, taip pat kariniai pajėgumai ir bendradarbiavimas Užsachario Afrikoje yra itin svarbūs siekiant sušvelninti džihadistų veiklos augimą, migrantų krizes ir kovoti su ekstremizmo plitimu ir įtaka;
107. pripažįsta ir remia ES pasienio pagalbos misiją (EUBAM) Libijoje, kuri padeda pereiti

prie demokratijos, teikia mokymo ir konsultacijų paslaugas platesnio saugumo srityje ir dirba, kad būtų plėtojamas Libijos sienų saugumas sausumoje, ore ir jūroje;

108. ragina ES laikytis savo įsipareigojimų, prisiimtų ketvirtajame ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikime, remti ekonominį ir politinį stabilumą ir Afrikos nuolatinės parengties pajėgų pajėgumus;
109. ragina valstybes nares toliau bendradarbiauti su Afrikos Sąjunga ir vykdyti iki šiol prisiimtus įsipareigojimus;
110. pripažįsta didėjančią Šiaurės poliarinio rato politinę, ekonominę, ekologinę, saugumo ir strateginę vertę, primygtinai ragina valstybes nares toliau bendradarbiauti su Arkties taryba visais ES svarbos klausimais ir parengti išsamią šio regiono strategiją;

Institucinė sistema

111. mano, kad pažanga Europos gynybos srityje sudaro galimybes vykdyti didelius struktūrinius pokyčius; palankiai vertina pranešimą, kad sukuriamas Europos Komisijos generalinis direktoratas „Gynybos pramonė ir kosmosas“, už kurį būtų atsakingas už vidaus rinką atsakingas Komisijos narys; palankiai vertina tai, kad šis naujas generalinis direktoratas turėtų bus atsakingas už valstybių narių veiksmų Europos gynybos srityje rėmimą, koordinavimą ir papildymą, taip prisidės prie Europos strateginio savarankiškumo stiprinimo; atkreipia dėmesį į tai, kad nustatytos penkios pagrindinės jo užduotys (EGF įgyvendinimas ir kontrolė, atviros ir konkurencingos Europos gynybos įrangos rinkos sukūrimas, karinio mobilumo veiksmų plano įgyvendinimas, stiprios ir novatoriškos kosmoso pramonės stiprinimas, būsimos kosmoso programos įgyvendinimas); ragina Komisiją išsamiu apibrėžti naujo generalinio direktorato pobūdį; ragina Komisiją pateikti planą, kuriame būtų nurodyta, kaip šis direktoratas bus susietas su kitomis gynybos politikos struktūromis, turinčiomis kitų užduočių (Europos gynybos agentūra, Europos išorės veiksmų tarnyba ir t. t.), siekiant kuo veiksmingiau naudoti turimus išteklius ir užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą;
112. įsipareigoja užtikrinti griežtą Europos gynybos srityje parengtų misijų, priemonių ir iniciatyvų parlamentinę stebėseną ir priežiūrą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, Tarybą ir įvairias atitinkamas Europos struktūras nuolat pranešti Saugumo ir gynybos pakomitečiui apie savo įgaliojimų vykdymą;
113. ragina parengti Europos gynybos strategiją, kuri papildytų 2016 m. Visuotinę strategiją ir sudarytų pagrindą rengti gaires ir programas, kurios yra būtinos siekiant veiksmingai įgyvendinti naujas priemones ir būdus;
114. pabrėžia, kad nepaprastai svarbu užtikrinti ES piliečių paramą siekiant paremti ES gynybos politikos politinius užmojus, tuo pačiu metu gerbiant kelių valstybių narių karinio neutralumo tradicijas; pabrėžia, kad, remiantis naujausiomis viešosios nuomonės apklausomis, trys ketvirtadaliai ES piliečių palankiai vertina didesnę valstybių narių bendradarbiavimą saugumo ir gynybos srityje ir taip remia bendrą valstybių narių saugumo ir gynybos politiką (nuo 2004 m. tokių palankiai padėti vertinančių piliečių dalis nuolat viršijo 70 %);

115. ragina palaiapsniui imtis veiksmų siekiant sukurti bendrą gynybos politiką (ES sutarties 42 straipsnio 2 dalis) ir galiausiai – bendrą gynybą, tuo pačiu metu stiprinant konfliktų prevencijos ir sprendimo metodus, be kita ko, didinant finansinius, administracinius ir žmogiškuosius išteklius, skirtus tarpininkavimui, dialogui, susitaikymui, taikos kūrimui ir skubiam reagavimui į krizes;
116. mano, kad ES baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos būtų esminė strateginė priemonė, kuria būtų stiprinamas ES gynybos politikos valdymas, ir kad, nuosekliai formuojant Europos gynybos sąjungą, šioje knygoje būtų pateiktas strateginis ilgalaikis planavimas ir būtų sudarytos sąlygos palaiapsniui suderinti gynybos ciklus visose valstybėse narėse; ragina Tarybą ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį parengti tokią priemonę, siekiant ją įtraukti į, be kita ko, DFP planavimą ir laikantis tolesnio tikslo užtikrinti Visuotinės ES strategijos įgyvendinimo plano saugumo ir gynybos srityje, suderintos metinės peržiūros gynybos srityje (CARD) ir PESCO nuoseklumą;
117. primena, kad yra ES sutarties 44 straipsnis, kuriame numatytos papildomo lankstumo sąlygos ir nustatyta galimybė krizių valdymo užduotis patikėti valstybių narių grupei, kuri tokias užduotis vykdytų ES vardu, politiniu atžvilgiu kontroliuojant ir strateginiu požiūriu vadovaujant Politiniam ir saugumo komitetui ir EIVT;
118. pabrėžia, kad būsima konferencija dėl Europos ateities turėtų apimti svarstymus dėl būsimos Europos gynybos sąjungos ir ypač tai, kad reikia sukurti Europos intervencines pajėgas, kurioms būtų užtikrinti pakankamai veiksmingi gynybos pajėgumai taikai palaikyti, konfliktų prevencijai vykdyti ir tarptautiniam saugumui stiprinti, vadovaujantis Jungtinių Tautų Chartija ir vykdant ES sutarties 43 straipsnio 1 dalyje nustatytas užduotis;
119. įspėja dėl daugybės institucinių veikėjų ir dubliavimosi ES gynybos srityje; ragina visus suinteresuotuosius subjektus apsvastyti, kaip būtų galima pagerinti šią aplinką, kad ji būtų suprantamesnė piliečiams, logiškesnė bei nuoseklesnė instituciniu požiūriu ir veiksmingesnė įgyvendinimo aspektu;
120. ragina apsvastyti, kokį vaidmenį turėtų atlikti Europos gynybos agentūra palaiapsniui formuojant bendrą ES gynybos politiką;
- ◦ ◦
121. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, už vidaus rinką atsakingam Komisijos nariui, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, NATO generaliniam sekretoriui, ES kosmoso, saugumo ir gynybos sričių agentūroms, valstybių narių vyriausybėms ir nacionaliniams parlamentams.

MAŽUMOS NUOMONĖ

04.12.2019

pagal Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnio 4 dalį
GUE/NGL frakcijai priklausantys EP nariai Özlem Demirel, Mick Wallace, Giorgos
Georgiou

Pranešime aprašomas nestabilumas ES kaimyninėse šalyse, tačiau neatspindimas jį stiprinantis ES vaidmuo. Nurodoma, kad strateginis karinis savarankiškumas yra pagrindinis tikslas, todėl raginama sujungti išorės ir vidaus saugumą, karines pajėgas, įskaitant kovinių grupių modifikavimą ir dislokavimą, karinio pramoninio komplekso sukūrimą, gynybos išlaidų didinimą ir NATO tikslo skatinimą (mažiausiai 2 % BVP gynybos išlaidoms).

Nepritariame šiam pranešimui, nes jame:

- palankiai vertinamas Gynybos GD steigimas;
- remiamas perėjimas prie gynybos ir karinės sąjungos, pasisakoma už nuolatinį struktūrizuotą (karinį) bendradarbiavimą kaip teisiškai privalomą;
- raginama baigti kurti Europos gynybos fondą, palankiai vertinama ginkluotės technologijų ir įrangos (kovinės oro sistemos, Eurodrone, tankų, elektromagnetinio spektro dominavimo) plėtra;
- pasisakoma už naujas karo technologijas, pavyzdžiui, dirbtinį intelektą, robotiką, autonominius ginklus, kurie būtų finansuojami ir iš civilinių ES biudžetų (Skaitmeninė Europa, būsima mokslinių tyrimų programa);
- skatinamas kosmoso militarizavimas, kad būtų stiprinama ES gynybos politika;
- pasisakoma už karinį mobilumą siekiant palengvinti greitą karinių pajėgų dislokavimą ES ir už jos ribų (6,5 mlrd. EUR) civilinės infrastruktūros projektų sąskaita;
- stiprinamas ES ir NATO bendradarbiavimas;

Reikalaujame:

- griežtai laikytis ES sutarties 41 straipsnio 2 dalies, pagal kurią draudžiama naudoti ES biudžetą karinėms ar gynybos operacijoms;
- nutraukti visas su gynyba susijusias ES programas ir pereiti prie civilinio ir diplomatinio konfliktų sprendimo metodo;
- radikalaus (įskaitant branduolinius ginklus) nusiginklavimo ES ir pasauliniu lygmeniu; aktyviai remti nusiginklavimo režimus (INF, ATT, TPNW).

27.11.2019

KONSTITUCINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl 2018 m. metinio pranešimo dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (2019/2135(INI))

Nuomonės referentas: Esteban González Pons

PASIŪLYMAI

Konstitucinių reikalų komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad dabartinėmis pasaulio saugumo aplinkybėmis, kai tam tikros valstybės atsisako daugiašališkumo, neatsiejama ES strateginio savarankiškumo dalis turėtų būti nepriklausomas gebėjimas užtikrinti savo piliečių saugumą nuo vis didėjančio skaičiaus grėsmių, įskaitant ginkluotus konfliktus jos kaimynystėje, kibernetinius išpuolius ir dezinformacijos kampanijas, kartu aktyviai skatinant taiką, stabilumą, žmogaus teises ir demokratiją kaimynystėje ir už jos ribų, taip pat propaguojant savo vertybes;
2. pabrėžia, kad nepaprastai svarbu užtikrinti ES piliečių paramą siekiant paremti ES gynybos politikos politinius užmojus, tuo pačiu metu gerbiant kelių valstybių narių karinio neutralumo tradicijas; pabrėžia, kad, remiantis naujausiomis viešosios nuomonės apklausomis, trys ketvirtadaliai ES piliečių palankiai vertina didesnę valstybių narių bendradarbiavimą saugumo ir gynybos srityje ir taip remia bendrą valstybių narių saugumo ir gynybos politiką (nuo 2004 m. tokių palankiai padėtį vertinančių piliečių dalis nuolat viršijo 70 %);
3. pažymi, kad Sąjunga delsė reaguoti į naujas krizes bei politiškai, diplomatiškai ir kariniu požiūriu prisitaikyti prie jų ir prie naujos tarptautinės padėties; mano, kad specifinėje gynybos srityje dėl politinio nenoro visapusiškai įgyvendinti tvirtas nuostatas, numatytas Europos sutartyse ir įvairiuose valstybių narių bendradarbiavimo susitarimuose, susilpnėjo Sąjungos gebėjimas atlikti lemiamą vaidmenį ištikus išorės krizėms;
4. ragina palaiapsniui imtis veiksmų siekiant sukurti bendrą gynybos politiką (ES sutarties 42 straipsnio 2 dalis) ir galiausiai – bendrą gynybą, tuo pačiu metu stiprinant konfliktų prevencijos ir sprendimo metodus, be kita ko, didinant finansinius, administracinius ir žmogiškuosius išteklius, skirtus tarpininkavimui, dialogui, susitaikymui, taikos kūrimui ir skubiam reagavimui į krizes;

5. todėl ragina Europos Vadovų Tarybą prisiimti ryžtingą įsipareigojimą ilguoju laikotarpiu kurti Europos gynybos sąjungą pagal aiškų veiksmų planą; taip pat primygtinai ragina Europos Vadovų Tarybą pereiti nuo vieningo balsavimo prie kvalifikuotos daugumos balsavimo bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityje, kai tai įmanoma pagal Europos Sąjungos sutartį, įskaitant sprendimus dėl BSGP civilinių misijų; be to, pripažįsta, kad nė viena šalis negali savarankiškai spręsti Europos žemyne ir artimiausioje jos aplinkoje kylančių saugumo problemų;
6. palankiai vertina tai, kad įgyvendinamas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO), numatytas ES sutarties 42 straipsnio 6 dalyje ir 46 straipsnyje, kuris yra pirmasis svarbus žingsnis šia kryptimi ir siekiant tvirtesnio valstybių narių bendradarbiavimo saugumo ir gynybos srityje; pabrėžia, kad valstybėms narėms sudaryta galimybė, laikantis vidaus valdymo taisyklių, įtraukti Komisiją į su PESCO susijusių projektų veiklą;
7. palankiai vertina išrinktosios Komisijos pirmininkės U. von der Leyen politines gaires, kurios grindžiamos „geopolitiniu“ aspektu, ir pabrėžia, kad per ateinančius penkerius metus reikia imtis ryžtingų veiksmų kuriant tikrą Europos gynybos sąjungą; be to, palankiai vertina papildomus įsipareigojimus įgyvendinti ilgalaikį Parlamento prašymą, kad institucijos skirtų daugiau dėmesio gynybai ir to siekdamos įkurtų, kaip siūloma, specialų generalinį direktoratą;
8. teigiamai vertina tai, kad kelios valstybės narės pastaruoju metu ragino sukurti ES saugumo tarybą, siekiant koordinuoti valstybių narių gynybos politiką, visų pirma kibernetinio saugumo ir kovos su terorizmu klausimais, ir kartu formuoti ES gynybos strategiją; mano, kad visų pirma reikia išsamiau apibrėžti šios koncepcijos institucinį aspektą ir atlikti atitinkamą jos pridėtinės vertės įvertinimą;
9. mano, kad ES baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos būtų esminė strateginė priemonė, kuria būtų stiprinamas ES gynybos politikos valdymas, ir kad, nuosekliai formuojant Europos gynybos sąjungą, šioje knygoje būtų pateiktas strateginis ilgalaikis planavimas ir būtų sudarytos sąlygos palaipsniui suderinti gynybos ciklus visose valstybėse narėse; ragina Tarybą ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai (Komisijos pirmininko pavaduotojas ir Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis) parengti tokią priemonę, siekiant ją įtraukti į, be kita ko, daugiametės finansinės programos (DFP) planavimą ir laikantis tolesnio tikslo užtikrinti Visuotinės ES strategijos įgyvendinimo plano saugumo ir gynybos srityje, suderintos metinės peržiūros gynybos srityje (CARD) ir PESCO nuoseklumą;
10. pabrėžia, kad ES baltojoje knygoje taip pat turėtų būti apibrėžti galimų būsimų karinių operacijų galimi scenarijai ir nagrinėjamas klausimas, kaip ir kokiomis aplinkybėmis būtų tinkamų ir pagrįstų priežasčių dislokuoti BSGP misijas siekiant spręsti krizinių situacijų, humanitarinių krizių ir konfliktų klausimus;
11. laikosi nuomonės, kad CARD priemonė turėtų būti pertvarkyta, kad ja būtų užtikrinta labiau strateginė veikla, laikantis atnaujintos Visuotinės ES strategijos; pabrėžia, kad siekiant toliau plėtoti ES strateginį savarankiškumą, pagrįstą PESCO, reikės aptarti pagal šį bendradarbiavimą plėtojamų projektų mastą; pabrėžia, kad reikia paaiškinti

įvairių iniciatyvų, kurių valstybės narės imasi pagal PESCO, sąveiką, visų pirma atsižvelgiant į tokius projektus, kaip Europos intervencinės pajėgos, vadovaujančioji šalis, bendros dislokavimo pajėgos arba Eurokorpusas, nes jie priklauso nuo institucijų bendradarbiavimo įvairių lygių;

12. pabrėžia, kad gilesnė integracija saugumo ir gynybos srityje turėtų apimti ir didesnę demokratinę priežiūrą vykdant parlamentinę kontrolę; todėl pakartoja, kad reikia stiprinti Parlamento vaidmenį šioje srityje –, įkuriant visavertį Saugumo ir gynybos komitetą, kurį papildytų jungtiniai parlamentiniai nacionalinių parlamentų atstovų ir Europos Parlamento narių susitikimai; ragina valstybių narių vyriausybes bendradarbiauti su savo nacionaliniais parlamentais ir juos įtraukti į sprendimų BSGP srityje priėmimo procesą;
13. primena, kad yra ES sutarties 44 straipsnis, kuriame numatytos papildomo lankstumo sąlygos ir nustatyta galimybė krizių valdymo užduočių vykdymą patikėti valstybių narių grupei, kuri tokias užduotis vykdytų ES vardu, politiniu atžvilgiu kontroliuojant ir strateginiu požiūriu vadovaujant Politiniam ir saugumo komitetui bei Europos išorės veiksmų tarnybai;
14. pakartoja, kad reikia panaikinti kliūtis, trukdančias dislokuoti ES kovines grupes, ir mano, kad vienbalsiškumo Taryboje reikalavimas trukdo įgyvendinti esminį šių grupių tikslą – veikti kaip kariniai greitojo reagavimo pajėgumai, reaguojantys į kylančias krizes ir konfliktus visame pasaulyje; mano, kad šios grupės turėtų būti paverstos nuolatiniais daugiašaliais daliniais, ir ragina integruoti esamas Europos karines struktūras į ES institucinę sistemą;
15. pabrėžia, kad būsima konferencija dėl Europos ateities turėtų apimti svarstymus dėl būsimos Europos gynybos sąjungos ir ypač tai, kad reikia sukurti Europos intervencines pajėgas, kurioms būtų užtikrinti pakankamai veiksmingi gynybos pajėgumai taikai palaikyti, konfliktų prevencijai vykdyti ir tarptautiniam saugumui stiprinti, vadovaujantis Jungtinių Tautų Chartija ir vykdant ES sutarties 43 straipsnio 1 dalyje nustatytas užduotis;
16. įspėja dėl daugybės institucinių veikėjų ir dubliavimosi ES gynybos srityje; ragina visus suinteresuotuosius subjektus apsvarstyti, kaip būtų galima pagerinti šią aplinką, kad ji būtų suprantamesnė piliečiams, logiškesnė bei nuoseklesnė instituciniu požiūriu ir veiksmingesnė įgyvendinimo aspektu;
17. primygtinai ragina Tarybą, atsižvelgiant į tai, kad Jungtinė Karalystė siekia išstoti iš ES, skubiai sukurti tvarką dėl trečiųjų šalių dalyvavimo PESCO sistemoje;
18. dar kartą patvirtina Sąjungos įsipareigojimą NATO, kuri išlieka pagrindiniu mūsų bendro saugumo ramsčiu; tačiau pažymi, kad glaudus ES ir jos artimiausių sąjungininkų bendradarbiavimas neturėtų kliudyti kurti Europos gynybos sąjungą;
19. mano, kad konkurencinga gynybos pramonė yra nepaprastai svarbi Europai; įspėja, kad, nepaisant pastaraisiais metais dėtų pastangų, pvz., Europos gynybos pramonės plėtros programos (EGPPP) ir Europos gynybos fondo (EGF) srityse, įvairios nacionalinės taisyklės, licencijų procedūros ir eksporto kontrolės sąrašai, taip pat nepakankamas dalijimasis informacija toliau yra pagrindinės kliūtys siekiant sukurti tikrą ir veiksmingą Europos gynybos pramonę;

20. pabrėžia, jog pritaria, kad būtų įsteigtos ES autonominės žvalgybos pajėgos, kurios turėtų padėti siekti bendros saugumo politikos tikslų ir užtikrinti nacionalinių žvalgybos tarnybų sąveikumą;
21. ragina apsvarstyti, kokį vaidmenį turėtų atlikti Europos gynybos agentūra palaipsniui formuojant bendrą ES gynybos politiką;
22. mano, kad reikia stiprinti Europos gynybos agentūrą, suteikiant jai reikiamų išteklių ir politinę paramą, taip sudarant jai sąlygas atlikti vadovaujamą ir koordinavimo vaidmenį ES BSGP, įskaitant pajėgumų plėtojimo, mokslinių tyrimų ir pirkimų srityse; pakartoja savo nuomonę, kad geriausiai tai būtų galima padaryti finansuojant Agentūros personalo ir einamąsias išlaidas iš Sąjungos biudžeto;
23. pažymi, kad pagal savitarpio pagalbos sąlygą (ES sutarties 42 straipsnio 7 dalis) dėmesys sutelkiamas į valstybių narių (o ne pačios ES) įsipareigojimus, o pagal solidarumo sąlygą (SESV 222 straipsnis) numatomas bendras Sąjungos ir jos valstybių narių veikimas, tačiau pagal abi sąlygas numatomi privalomi įsipareigojimai valstybėms narėms ir nurodomos priežastys, kai turi būti sutelktos „visos turimos priemonės“, jei to prašoma; todėl mano, kad tolesni patikslinimai dėl abiejų sąlygų taikymo pradžios, vykdymo ir tarpusavio sąsajų yra visiškai pagrįsti, ypač tuo atveju, kai grėsmės sukėlėjas yra neaiškus;
24. pakartoja, kad ES sutarties 42 straipsnio 7 dalyje numatoma savitarpio pagalbos sąlyga kolektyvinio saugumo aplinkybėmis; pabrėžia, kad ES sutarties 42 straipsnio 7 dalis, kuria iki šiol remtasi tik vieną kartą, gali būti tolesnio ES saugumo ir gynybos politikos plėtojimo katalizatorius ir lemti didesnius visų valstybių narių įsipareigojimus; apgailestauja dėl to, kad naudojimosi šiuo straipsniu sąlygos ir reikiamos pagalbos teikimo taisyklės niekada nebuvo aiškiai apibrėžtos; ragina išnagrinėti savitarpio pagalbos sąlygos įgyvendinimą ir parengti tolesnes jos būsimo įgyvendinimo gaires;
25. primena, kad solidarumo sąlyga (SESV 222 straipsnis) taip pat suteikia Sąjungai ir valstybėms narėms galimybę teikti pagalbą valstybei narei, kuri yra teroristinio išpuolio objektas arba kuri yra gaivalinės ar žmogaus sukeltos nelaimės auka; primena, kad 2013 m. Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategijoje teigiama, kad ypač grėsmingi kibernetiniai incidentai ar išpuoliai valstybei narei galėtų būti pakankamas pagrindas pasinaudoti ES solidarumo sąlyga, t. y. SESV 222 straipsniu; taip pat primena, kad 2014 m. birželio 24 d. Tarybos sprendime 2014/415/ES dėl tvarkos, kuria Sąjunga įgyvendina solidarumo sąlygą¹, nustatyta, kad solidarumo sąlyga Sąjunga raginama mobilizuoti visas turimas priemones, įskaitant pagal BSGP sukurtas struktūras; ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę taikyti solidarumo sąlygą ateityje.

¹ OL L 192, 2014 7 1, p. 53.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	25.11.2019
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 17 -: 4 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Gerolf Annemans, Catherine Bearder, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Richard Corbett, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Maria Grapini, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Aileen McLeod, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Brando Benifei, Jorge Buxadé Villalba, Cristian Ghinea, Danuta Maria Hübner, Helmut Scholz, Sven Simon

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

17	+
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze
RENEW	Catherine Bearder, Pascal Durand, Cristian Ghinea, Guy Verhofstadt
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Richard Corbett, Maria Grapini, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa

4	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba
GUE/NGL	Helmut Scholz
ID	Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

4	0
ECR	Geert Bourgeois
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Daniel Freund, Aileen McLeod

Pastaba: Gerolf Annemans (ID) pareiškė ketinantis balsuoti prieš nuomonę, tačiau negalėjo dalyvauti elektroniniame vardiniame balsavime, nes pamiršo savo balsavimo kortelę.

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	4.12.2019
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 41 -: 22 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Bănescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Attila Ara-Kovács, Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (209 straipsnio 7 dalis)	Heidi Hautala, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

41	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Boeskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos

22	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
VERTS/ALE	Gina Dowding, Heidi Hautala, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

2	0
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė